

VĂN BẰNG ĐẠI HỌC THẬT HAY GIẢ

Trong “**Thư Ngỏ gửi Các Nhà Lãnh Đạo Việt Nam về Hiểm Hoạ Ngoại Bang và Sức Mạnh Dân Tộc**”^[1] có phần nhận định như sau: “...Trong dân số gần 90 triệu, hơn 3 triệu người có trình độ đại học trở lên. Do biến chuyển thời cuộc, hiện có hơn 3 triệu người gốc Việt sinh sống tại nước ngoài, trong đó có hơn 300.000 người có trình độ đại học trở lên ...”.

Tuy không thấy 36 tác giả/đồng ký tên cho biết những con số trên xuất xứ từ đâu, nhưng đọc giả tạm coi là khả chấp và mừng biết bao cho vận mệnh dân tộc Việt Nam ta hưng khởi như vậy.

Tuy nhiên chúng ta muốn biết là những con số “hơn 3 triệu” và hơn 300.000 người có trình độ đại học trở lên ...” phản ánh tổng số văn bằng đại học thật? hay lẫn cả học vị giả của giới trí thức Việt Nam?

1. KHÁI NIỆM HỌC VỊ ĐẠI HỌC

Tại Hoa Kỳ và các nước Tây Âu, các cơ sở công cũng như tư thường khuyến khích các dự ứng viên khởi nghiệp với văn bằng đại học ở mức độ cần thiết như cử nhân hay văn bằng chuyên môn, nên người ta thường cặm cụi học hành, tạo luyện ở mức kiến thức tiên quyết đó. Các văn bằng đại học cao hơn sẽ bị coi là “*bất dụng*” hay “*over-qualified*”, vì không ai muốn trả lương quá cao cho một nhân viên tập tễnh bước vào nghề [*entry level*]. Chỉ sau khi trở thành nhân viên thực thụ, muốn sớm thăng chức hoặc do nhu cầu chức nghiệp, người ta mới cần bổ túc học vấn, ghi danh học thêm với các chương trình hậu đại học [*post-graduate programs*].

Thông thường, sau tú tài, có tất cả 3 học vị đại học: cử nhân 4 năm, cao học thêm 2 năm, tiến sĩ thêm 4 năm nữa.

Người Pháp gọi văn bằng cử nhân là “*licence*”, cũng có nghĩa là giấy phép làm việc, cái quyền mở sĩ nghiệp, hành nghề [luật sư, dạy học, chuyên môn, khoa học, quản trị v.v.]. Người có bằng cử nhân [*licence/BA/BS*] thuộc thành phần “*chuyên nghiệp*”, có nghề nghiệp rõ rệt, hay “*professionals*”. Không hơn, không kém.

Sau cử nhân là học vị cao học. Người Hoa Kỳ gọi bằng cao học là “*Master degree*”/MA/MS/ [có nghĩa đen là bằng cấp của “*Thầy cả*”]. Người Pháp gọi

là D.E.S [*Diplôme d'Études Supérieures*], hay “Maîtrise” chuyển ngữ từ “Master’s Degree”.

Người Việt Nam chúng ta thường có khuynh hướng đề cao, tâng bốc quá lồi nên trước 1975, tại Saigon đã thấy xuất hiện những học vị như “tiến sĩ đệ tam cấp” [dịch từ *doctorat de spécialité de 3ème cycle*]. Thực sự học vị này chỉ là thứ cao học chuyên nghiệp với chương trình 2 năm bổ túc. Khủng khiếp và oai nhất là với chế độ CSVN, học vị cao học [MA/MS] bỗng nhẩy vọt lên cấp bậc “thạc sĩ”.

Trước 1975, học vị “thạc sĩ” dành riêng cho chức giáo khoa. Ở Pháp, trong ngành *sư phạm/pédagogie*, thường phải tốt nghiệp ENS [*École Normale Supérieure*] để trở thành “*normalien*” để có quyền dạy học cấp tiểu và trung học. Một số giáo chức học thêm sẽ đậu tiến sĩ [*doctorat*] và thạc sĩ [*agrégation*]. Nếu đậu luôn cả 2 học vị này sẽ được gọi là “*docteur-agrégé*”, thuộc cấp giáo chức thượng đẳng tại các trường trung học công lập [*lycées*].

Riêng trong hai ngành y và luật, dù như mọi ngành khác, bằng tiến sĩ là bằng cấp cao nhất [Pháp văn, *docteur/doctorat* từ chữ “*docte*” có nghĩa là bác học, hiểu biết nhiều về chuyên ngành], nhưng nếu muốn dạy luật học/kinh tế học hay y khoa phải đậu thêm học vị “*agrégation en droit*” hay “*agrégation en médecine*” mới thực sự đủ phẩm sắc dạy trong hai phân khoa đó. Trước 1975, Đại học Sài Gòn đã có các vị thầy nổi tiếng như GS Thạc sĩ luật/kinh tế Vũ Quốc Thúc, GS thạc sĩ luật Vũ Văn Mẫu, GS thạc sĩ luật Nguyễn Cao Hách v.v, hay Giáo sư thạc sĩ y khoa Phạm Bửu Tâm, v.v. Quý vị này sau khi đậu tiến sĩ/bác sĩ chuyên ngành của mình, phải học và đậu “thêm” bằng thạc sĩ [*agrégation*] mới trở thành giáo sư đại học thực thụ.

Tại Hoa Kỳ, bằng tiến sĩ là học vị đủ cho phép trở thành giáo sư, giảng sư tại cấp đại học [trong các phân khoa nhân văn và văn chương]. Riêng đối với các vị tiến sĩ luật [Juris Doctor/JD] và bác sĩ/tiến sĩ y khoa [Medical Doctor/MD] nếu muốn dạy học cũng phải học thêm 2 năm hoặc hơn về các ngành chuyên khoa hậu tiến sĩ. Do đó, các giáo sư/giảng sư luật khoa và y khoa Hoa Kỳ [nếu có bằng chuyên khoa hậu tiến sĩ] đều được coi có học vị thạc sĩ chính thức.

Vậy, trong tương lai, Bộ Giáo Dục và Đào Tạo cùng hệ thống đại học Việt Nam theo mẫu mực quốc tế nên ứng dụng thuyết chính danh để nhận lấy trách nhiệm về mặt danh chính ngôn thuận mà gọi học vị “cao học” là bằng “Cao Học”, và dành học vị “Thạc Sĩ” cho các chuyên khoa “hậu tiến sĩ”, như mọi nước khác, để tránh phải mang tiếng là “ngược đời”, lộng ngôn, lộng hành.

2. BẰNG CẤP CÓ GIÁ TRỊ DO CÁC ĐẠI HỌC ĐƯỢC CHUẨN NHẬN CƠ SỞ ĐẠI HỌC

Tại Hoa Kỳ, bằng cấp muốn có giá trị phải được cung cấp bởi các đại học đã được chính thức chuẩn nhận [*accredited universities & colleges*].

Thủ tục chuẩn nhận đại học và chuyên khoa [*universities & colleges accreditation*] tại Hoa Kỳ có tính cách dân chủ, độc lập, minh bạch.

Bộ Giáo Dục Hoa Kỳ [BGD.HK] không trực tiếp chuẩn nhận các cơ sở đại học [*higher education*] và chuyên khoa huấn luyện bách nghệ và y tá [*public postsecondary vocational and nurse education*] trong phạm vi Liên bang và Tiểu bang, kể cả chương trình giảng dạy liên hệ. Tuy nhiên, bộ trưởng BGD.HK có trách nhiệm pháp định công bố danh sách các cơ quan đảm nhiệm chuẩn nhận trên, căn cứ vào khả năng học vấn và chuyên nghiệp của thành viên các tổ chức đó.[2]

Mục đích của thủ tục chuẩn nhận tổ chức đại học và chuyên khoa tại cấp Liên bang và Tiểu bang là để các giảng đường đại học và các cơ sở chuyên khoa huấn nghệ đạt được mức độ khả chấp về phẩm giá giáo huấn và đào tạo. Các cơ quan đảm nhiệm chuẩn nhận đều là các tổ chức giáo dục đồng nghiệp, chuyên khoa và độc lập trong nước, tại cấp Liên bang và Tiểu bang.[3] Các tổ chức này có trọng trách liệt kê và trắc nghiệm các tiêu chuẩn giáo dục và huấn luyện căn bản quyết định hợp thức hoá mức độ đại học và chuyên môn như sau:

- Sứ mạng toàn bộ của cơ sở Đại học và Chuyên ngành
- Các Mục tiêu và Trọng tâm huấn luyện
- Thủ tục và Điều kiện Nhập học
- Các Dịch vụ dành cho giới Sinh viên
- Phẩm Lương Chương Trình Giáo huấn
- Phẩm giá Thành phần Giáo chức

Các cơ sở và chương trình giáo huấn đại học, chuyên môn khi đáp ứng đúng các tiêu chuẩn tiên quyết trên sẽ được chính thức chuẩn nhận bởi cơ quan minh thị đặc trách [*accredited by listed agency*], và văn bằng do các đại học và cơ sở giáo huấn này cấp phát theo đúng chương trình và thời khoá biểu liên hệ sẽ được coi có giá trị công minh.

Riêng các trường luật khoa Hoa Kỳ chính danh phải được tổ chức Luật sư đoàn Hoa Kỳ chuẩn nhận [*Law schools accredited by the American Bar Association/ ABA approved law schools*]. Hiện giờ Hoa Kỳ có tất cả 199 trường luật được ABA chuẩn nhận tới cấp JD. Chỉ một số ít trường luật mới

được quyền có chương trình chuyên khoa hậu tiến sĩ hay thạc sĩ luật như Harvard Law School, George Washington Law School, Howard Law School v.v.

SỰ CẦN THIẾT CỦA THỦ TỤC CHUẨN NHẬN ĐẠI HỌC

Yếu tố quan trọng để thực hiện một sự nghiệp vững vàng là được đào tạo tại một cơ sở đại học hay chuyên ngành nổi tiếng, có đầy đủ kiến thức và giá trị chức nghiệp mà công vụ hay nghiệp vụ đòi hỏi.

Cũng như một ứng viên xin việc tốt nghiệp ở một đại học nổi tiếng có nhiều hy vọng được thu nhận hơn một ứng viên xuất thân từ một trường vô danh, thấp kém.

Kể cả khi chuyển học để hoàn tất chương trình hay theo cấp học vị cao hơn từ một trường đại học nổi tiếng, được chuẩn nhận đã lâu, theo thứ tự cao, sẽ được chấp nhận một cách dễ dàng.

Các chương trình viễn giảng [*distance/online learning programs*] qua thư từ, điện thư, mạng lưới trực thuộc các đại học và cơ sở chuyên ngành được chuẩn nhận, nếu cập nhật và thi hành đúng tiêu chuẩn và khoá biểu giáo huấn thì cũng có giá trị như các chương trình cổ điển, thuần thực diễn tiến tại giảng đường.

TẤT CẢ CÁC TRƯỜNG ĐẠI HỌC VÀ VĂN BẰNG ĐẠI HỌC ĐỀU ĐƯỢC CHUẨN NHẬN HAY KHÔNG?

Không phải bất cứ đại học hay cơ sở chuyên ngành nào cũng đều được chuẩn nhận. Cách tốt nhất để nhân định hư thực là kiểm soát thực trạng của từng trường, căn cứ vào các thủ tục thẩm lượng dẫn thượng, hoặc nghe ngóng cách lượng giá, phê phán địa phương, hay căn cứ vào nhu cầu và các điều kiện tiên quyết của các cơ sở thu nhận.

Ngoài ra, cũng không phải bất cứ bằng Tiến Sĩ nào, dù do các trường đại học chính thống cấp phát đều có giá trị đích thực. Trước hết các Bằng Tiến Sĩ Danh dự [*Doctor Honoris Causa*] dù do các đại học nổi tiếng trên thế giới như Harvard, Sorbonne v.v. cấp phát, chỉ có tính cách biểu hiện sự quý trọng chính khách hay một nhân vật nổi tiếng có tài đức. Với tấm bằng “Doctor Honoris Causa”, vị “nhân sĩ danh dự” hay chính khách này cũng không được gọi là “tiến sĩ”, và nhất là không được sử dụng vào bất cứ công việc thu lợi nào, ngoài trừ trưng bày bóng bẩy hay bổ túc tài liệu lịch sử.

Riêng tại Pháp lại có loại bằng “Tiến sĩ đại học” [*Docteur/Doctorat d’université*] như văn bằng mà Bà Phạm Thị Ngoạn [tức Bà Nguyễn Tiến Lãng và là con gái cố Thượng Thư, đại văn hào Phạm Quỳnh] được Đại Học

Sorbonne, Paris, cấp phát sau khi Bà nộp xong tài liệu nghiên cứu văn học có giá trị, với nhan đề nguyên bản Pháp văn – *Introduction au Nam Phong*, mà dịch giả Phạm Trọng Nhân phỏng dịch ra tiếng Việt là *Tìm Hiểu Tạp Chí Nam Phong*. Văn bằng “Tiến sĩ đại học” (chỉ là một phẩm vị do một đại học Pháp trao tặng để tưởng thưởng công lao vẹn toàn của người nghiên cứu), dù người này chưa hề có một văn bằng đại học chính thức nào trước đó. **Với văn bằng “tiến sĩ đại học”, đương sự không được quyền giảng dạy bất cứ ở đâu, dù là tiểu học, trung học, và nhất là đại học.** Dù sao văn bằng này tích cực hơn loại bằng “tiến sĩ danh dự/doctorat honoris causa” vì bằng “tiến sĩ đại học/doctorat d’université” chỉ được cấp khi đại học đó chuẩn nhận tác phẩm/tài liệu biên khảo thực sự có giá trị tại.

Cũng xin nói rõ, tại Pháp, chỉ có bằng Tiến sĩ Quốc gia hay Doctorat d’État mới được coi chính thức là một học vị đại học, được cấp phát sau khi bảo vệ luận án [và trước đó, đã hội đủ các chương trình cử nhân, cao học, kể cả thông qua chương trình tiến sĩ học (*preliminary exam & comprehensive doctoral studies*)].

3. BẰNG CẤP VÔ GIÁ TRỊ DO CÁC NHÀ MÁY DẠP BẰNG CUNG CẤP

Nhà máy dập bằng là thuật ngữ phỏng dịch từ “**degree mill is a business that sells illegitimate diplomas or academic degrees**” cung cấp văn bằng vô giá trị, rẻ tiền, dưới nhiều hình thức như sau:

Văn bằng cung cấp bởi các đại học hay cơ sở chuyên ngành **không được chuẩn nhận** vì không đủ tiêu chuẩn giáo huấn, như các chương trình huấn luyện giả tạo, khiếm khuyết giáo chức thực thụ;[3A]

- **Văn bằng giả mạo** in theo mẫu văn bằng các đại học và cơ sở chuyên ngành tên tuổi;
- Văn bằng cung cấp bởi các đại học hay cơ sở chuyên ngành **có tên giả mạo**, nhái theo tên các đại học nổi tiếng hay có âm hưởng tương tự, trong hệ thống danh hiệu Anh-Mỹ như “Shaftesbury University”, “University of Dunham”, “Redding University”, “Suffield University”.Đương nhiên các cơ sở này không hề được chuẩn nhận một cách hợp pháp, hợp lệ;[3B]
- Văn bằng cung cấp bởi các đại học hay cơ sở chuyên ngành bất hợp lệ vì chỉ được công nhận bởi các tổ chức kiểm nhận gian lận, bất hợp pháp [*“dummy” accreditation boards*] không được Bộ Giáo Dục Hoa Kỳ công bố danh sách;

- Văn bằng cung cấp bởi các đại học hay cơ sở chuyên ngành man khai được công nhận bởi các tổ chức quốc tế không có tư cách kiểm nhận [như cơ sở huấn nghiệp do UNESCO kiểm nhận];
- Văn bằng được cung cấp theo “*kinh nghiệm sống/life experience*”, đôi khi vô căn cứ, lộn xộn, không thể kiểm nhận;
- Văn bằng trả theo hư danh, bằng cao tiền nhiều, nhưng thường không thấm gì so sánh với học phí tổng chi trên thời gian theo học để có văn bằng thật. Một văn bằng tiến sĩ tại các đại học chuyên chính tốn kém cả vài trăm ngàn Mỹ Kim có thể mua theo dạng bằng ma, bằng dỏm, bằng giả với giá rẻ mạt trên dưới vài ngàn Mỹ Kim, với ngày tháng cấp phát giả định, tính và ghi theo nhu cầu của từng dịch vụ.[3C]

KHÍA CẠNH LUẬT PHÁP CỦA HÀNH VI CUNG CẤP VÀ SỬ DỤNG VĂN BẰNG DỎM, GIẢ, BẤT HỢP LỆ

Nếu mua văn bằng ma, dỏm, giả để vui chơi, khoe khoang trong xó xĩnh như lũ trẻ mặc binh phục, cải trang an ninh cảnh sát, FBI, CIA lòng nhông vỉa hè Hoa Thịnh Đốn thì vô thưởng vô phạt, vì tất cả các hành vi đó không có mục đích và ý định lừa đảo, hành động phi pháp.

Nhưng nếu một nhân vật bỗng giả mạo sắc phục an ninh cảnh sát để bắt bớ, thu tiền phạt, ám hại dân lành, thì hành vi sử dụng quân phục dỏm, quân hiệu giả trở thành bất hợp pháp, phạm pháp, đủ bằng cứ trừng trị.

Vậy người mua bằng dỏm, bằng ma (hay gần đây “**bằng-chùa**” tại Việt Nam), loại bằng giả, bất hợp lệ, bất hợp pháp, mà lại đem sử dụng với ý định thu lợi, nạp hồ sơ kiếm việc làm, tiến thân, thi hành nghiệp vụ v.v. đều coi là hành động cố tình phạm pháp, chủ tâm lừa đảo, gian trá.

Đặc biệt, những người sử dụng bằng giáo huấn giả, luật giả, y khoa giả còn nặng tội hơn khi man trá hay bất cẩn làm tổn thương hay gây thiệt hại nặng cho đối tác và nạn nhân. [4]

Đôi khi cả cơ sở in và bán bằng giả, bằng dỏm với mục đích giúp người làm việc lừa đảo, phi pháp cũng có thể bị coi như đồng lõa phạm pháp về các tội lừa dối [*misleading, deceptive conduct*], gian lận [*fraud*].

Riêng tại Úc [Australia], kể từ tháng năm 2010, sẽ coi là phạm tội đại hình nếu một cơ sở giáo huấn tự nhận là đại học hoặc cấp bằng đại học mà không được Bộ Giáo Dục chuẩn chấp trước. [5] Ngoài ra cơ sở phạm pháp còn có thể bị phạt vạ trên dưới 10 triệu Úc Kim về tội lừa dối [*Misleading and Deceptive Conduct*]. [6]

Tại Gia Nã Đại [Canada], tổ chức đại học trực thuộc sự kiểm soát của chính phủ khu tỉnh và địa phương, nên nạn dập bằng bất hợp pháp [*diploma mill*] rất hiếm.[7] Dù sao trong năm 2006, Sở Kiểm Soát Ranh Giới Gia Nã Đại [*Canada Border Services Agency*] cũng cho biết một số “đại học lậu” đã dập in hộ chiếu giả [*visa mills*] để giúp ngoại nhân nhập cảnh bất hợp lệ/bất hợp pháp.

Tại Đức Quốc cũng bị coi là phạm tội đại hình nếu dùng danh xưng “đại học” hoặc cấp phát văn bằng đại học mà không được Bộ Giáo Dục của Tiểu Bang liên hệ chuẩn chấp.

Tại Hoa Kỳ, dù Bộ Giáo Dục Liên Bang không trực tiếp kiểm nhận đại học, như đã đề cập phía trên, Ủy Ban Mậu Dịch Liên Bang [*Federal Trade Commission*] cũng sẵn sàng cảnh báo và truy tố các hành vi gian trá, lừa đảo và làm ăn bất lương, gian lận về cách thức cung cấp học vị bất hợp lệ hay bất hợp pháp.

Một số Tiểu Bang như Oregon, Michigan, Maine, North Dakota, New Jersey, Washington, Nevada, Illinois, Indiana và Texas đã chính thức ban hành luật cấm đoán các cơ sở giáo huấn cấp phát học vị nếu không được kiểm nhận theo đúng tiêu chuẩn luật định.

Đại thì tất nhiên sẽ bị thiệt thòi, lợi dụng, hy sinh trước tiên. Khôn và nhất là khôn vặt, cũng không mãi mãi yên ổn được với những kẻ có bản lãnh độc ác, quỷ quyệt. Chỉ biết thật mới tiến bộ, mới và sống còn.

ĐỂ TẠM KẾT

Thiết tưởng chúng ta chỉ nên vui mừng nếu những con số 3 triệu người trong nước và 3 trăm ngàn người tại hải ngoại thực sự có văn bằng đại học thật và nhất là đủ trí tuệ và tài đức chuyển lực mình mẫn, sáng tạo, mới mẻ tới tất cả hơn 90 triệu người dân trong và ngoài nước để cùng nhau kết sinh gặt bỏ mọi hình thức đê hèn, gian xảo, lừa lọc, và từ đó gặt bỏ luôn cái chế độ phát sinh và nuôi dưỡng những sắc thái đê hèn, gian xảo, lừa lọc, man trá đó.

Chỉ khi biết và biết sớm hơn bình thường mới nắm được cơ hội thoát nạn để xây dựng lại tương lai cho mình và cho hơn 90 triệu người dân đang mong, đang đợi.

Chúng ta hãy hành động thích nghi. Chỉ biết thật mới tiến bộ, mới sống còn.

LƯU NGUYỄN ĐẠT, PhD, LLB/JD, LLM

Michigan State University
Howard Law School

GHI CHÚ

[1] “Thư Ngỏ Gửi Các Nhà Lãnh Đạo Việt Nam Về Hiểm Hoạ Ngoại Bang Và Sức Mạnh Dân Tộc” do 36 nhà trí thức hải ngoại đồng ký tên ngày 21 tháng 8 năm 2011.

[2] Click on the date link to download the data file.

[3] Tìm danh sách các cơ quan đảm nhiệm chuẩn nhận đại học, chuyên ngành tại CHEA — Council for Higher Education Accreditation’s website, www.chea.org.

[3A & 3C] Diễn hình: “Vụ làm tiến sĩ tại Mỹ nhưng không biết tiếng Anh:Tồn 17.000\$.” “Tôi làm tiến sĩ tốn 17.000 USD!” “Tôi có học tại trường đại học Nam Thái Bình Dương (Southern Pacific University) tại Hoa Kỳ. Trường này tọa lạc tại thành phố New York!”. Ông Nguyễn Ngọc Ân, giám đốc sở Văn hóa – thông tin và du lịch tỉnh Phú Thọ (nhân vật được đề cập trong bài “Làm tiến sĩ tại Mỹ nhưng không biết tiếng Anh”) khẳng định như vậy khi trao đổi với phóng viên báo Sài Gòn Tiếp Thị online chiều 17/6. Ông Nguyễn Ngọc Ân: “Tôi học trường này là theo kiểu đào tạo từ xa, nên tôi học qua mạng, nộp trả bài cũng qua mạng”.

Theo thông tin của một đồng nghiệp được đăng tải trên một tờ báo mạng, chúng tôi dễ dàng tìm được trường đại học Nam Thái Bình Dương (Southern Pacific University) mà ông Ân “tu nghiệp”. Theo đó, Trường đại học Southern Pacific University nằm trong danh sách 50 trường đại học bị chính quyền bang Hawaii khởi tố, thua kiện và bị đóng cửa. Trường Southern Pacific University đã bị giải thể từ ngày 28/10/2003 theo phán quyết của tòa án Hawaii. Bằng cấp của trường Southern Pacific University không được Mỹ công nhận...

[3B] Còn trường đại học Nam Thái Bình Dương với tên chính thức là “The University of South Pacific” của Fiji, một quốc đảo gần Úc, mới là trường thật. Chúng tôi trao đổi với ông Ân về điều này và hỏi ông học ở Fiji hay Mỹ, ông Ân nói: “Có thể chỗ tôi học ở New York chỉ là phân viện của trường Southern Pacific University!”.

[4] Author John Bear, a distance learning and diploma mills expert has written that fake degrees are risky for buyers and consumers:

“It is like putting a time bomb in your résumé. It could go off at any time, with dire consequences. The people who sell fake degrees will probably never suffer at all, but the people who buy them often suffer mightily. And — particularly if their “degree” is health-related — their clients may be seriously harmed.”

[5] Under the Higher Education Support Act 2003, corporations wishing to use the term “university” require approval from the relevant government minister, the Minister for Education (as of May 2010).

[6] Specific penalties are given within the individual acts and more generally are also covered by the “Misleading and Deceptive Conduct” provisions of the Trade Practices Act 1974, permitting fines over AUD 10M.

[7] Ontario the *Post-secondary Education Choice and Excellence Act, 2000*.